

WIGILIA ZESŁANIA DUCHA ŚWIĘTEGO

ORAZ

MSZA ŚWIĘTA W DZIEŃ PIĘĆDZIESIĄTNICY

WEDŁUG KSIĄG LITURGICZNYCH SPRZED 1955 R.

DUSZPASTERSTWO WIERNYCH TRADYCJI ŁACIŃSKIEJ
W ARCHIDIECEZJI WROCŁAWSKIEJ

2020

”Oto misterium Pięćdziesiątnicy: Duch Święty oświeca ducha ludzkiego, a objawiając ukrzyżowanego i zmartwychwstałego Chrystusa, wskazuje, na jakiej drodze możemy upodobnić się do Niego, czyli być «wyrazem i narzędziem miłości, która od Niego emanuje» (Deus caritas est, 33). Razem z Maryją, tak jak w chwili swych narodzin, Kościół modli się dzisiaj: «Przyjdź, Duchu Święty! Przyjdź, Duchu Święty, napelnij serca swoich wiernych i zapal w nich ogień swojej miłości!» Amen.”

Benedykt XVI, Homilia w uroczystość Zesłania Ducha Świętego 2006

Niniejszy mszałik przygotowany jest w celu wyjaśnienia obrzędów i edukacji liturgicznej wiernych. Teksty liturgiczne wraz z tłumaczeniami oraz grafiki pochodzą z:

- *Mszału Rzymskiego z dodaniem nabożeństw nieszpornych* autorstwa O. Gaspara Lefebvre (Poznań 1932)
- *Mszału Rzymskiego* autorstwa benedyktynów tynieckich (Poznań 1963)
- *Missale Romanum* wyd. Typis Polyglotis Vaticanis (1927) oraz Pustet (1899)

W niektórych przypadkach wykorzystano cyfrową wersję powyższych tekstów opublikowaną na portalu divinumofficium.com.

Krótki cytat z homilii Benedykta XVI pochodzi z *L'Osservatore Romano* (8/2006)

Teksty czytań opatrzone komentarzem i wyjaśnieniem zaczerpnięto z *Biblii Tysiąclecia Online* (Poznań 2003). Zostały one wykorzystane na mocy prawa cytatu. (art. 29. Ustawy o prawie autorskim i prawach pokrewnych) Prawa autorskie do nich posiada wyd. Pallotinum. Tekst Biblii Tysiąclecia jest oficjalnym tekstem Kościoła w Polsce zatwierdzonym do stosowania w liturgii.

opracowanie: M. Rumin, Ł. Wolański, M. Skarupski
nadzór merytoryczny ks. dr Ireneusz Bakalarczyk
skład i łamanie: Michał Siemaszko

email: tradycja@archidiecezja.wroc.pl

SOBOTA W WIGILIĘ ZESŁANIA DUCHA ŚWIĘTEGO

Stacja u św. Jana na Lateranie

„Wtedy wrócili do Jerozolimy z góry, zwanej Oliwną, która leży blisko Jerozolimy, w odległości drogi szabatowej. Przybywszy tam weszli do sali na górze i przebywali w niej: Piotr i Jan, Jakub i Andrzej, Filip i Tomasz, Bartłomiej i Mateusz, Jakub, syn Alfeusza, i Szymon Gorliwy, i Juda, brat Jakuba. Wszyscy oni trwali jednomyślnie na modlitwie razem z niewiastami, Maryją, Matką Jezusa, i braćmi Jego.” (Dz 1, 12-14)

Wigilia Pięćdziesiątnicy to wyjątkowy obchód w tradycyjnym rycie rzymskim. Tego dnia, podobnie jak w czasie Wigilii Paschalnej, dokonuje się poświęcenia źródła chrzcielnego i udziela się sakramentów chrztu i bierzmowania. Tradycja udzielania tych sakramentów w Wigilii Pięćdziesiątnicy pochodzi z pierwszych wieków chrześcijaństwa. Wspominają o tym w swoich pismach papieże św. Syrycjusz (384-399) i św. Leon I (440-461), powołując się na przykład św. Piotra, który w dzień Zesłania Ducha Świętego ochrzcił trzy tysiące osób.

LITURGIA SŁOWA – PROROCTWA

Po odmówieniu Nony w chórze, Kapłan i usługujący w szatach koloru fioletowego udają się procesyjnie do ołtarza, oddając mu cześć w zwykły sposób, kapłan całuje ołtarz na środku. Następnie odczytuje się proroctwa bez tytułu, świece na ołtarzu są zgaszone aż do początku Mszy podobnie jak w Wielką Sobotę. Na końcu proroctw odmawia się orację bez *Flectámus génua*. W tym czasie duchowni przyjmują do kościoła katechumenów, pouczają ich, odprawiają egzorcyzmy i przygotowują ich do przyjęcia Sakramentów Chrztu i Bierzmo-

wania. Wybrane z kart Starego Testamentu czytania ukazują stopniowy rozwój dzieła Odkupienia i zapowiadają odrodzenie w Chrystusie i zesłanie Ducha Poczyciela. Jest to przygotowanie do poświęcenia wody chrzcielnej, w której źródle zaczyna się odrodzenie i nawrócenie człowieka.

Proroctwo I (Rdz 22, 1–19)*Ofiara Abrahama*

Pierwsze proroctwo to fragment Księgi Rodzaju. Ukazuje on heroiczną wiarę Abrahama, który wystawiony na bardzo ciężką próbę okazuje całkowite posłuszeństwo Bogu. Mądrość Abrahama nie jest mądrością ludzką, opartą o wybór tego, co słuszne według rozumu, ale prawdziwą pochodzącą od Boga mądrością, która nakazuje zaufać Stwórcy ze względu na jego Boski Autorytet.

W owych dniach Bóg wystawił Abrahama na próbę i rzekł do niego: «Abrahamie!» A gdy on odpowiedział: «Oto jestem» powiedział: «Weź twego syna jedyne, którego miłujesz, Izaaka, idź do kraju Moria i tam złóż go w ofierze na jednym z pagórków, jakie ci wskażę». Nazajutrz rano Abraham osiodłał swego osła, zabrał z sobą dwóch swych ludzi i syna Izaaka, narząbał drzewa do spalania ofiary i ruszył w drogę do miejscowości, o której mu Bóg powiedział. Na trzeci dzień Abraham, spojrzawszy, dostrzegł z daleka ową miejscowość. I wtedy rzekł do swych sług: «Zostańcie tu z osłem, ja zaś i chłopiec pójdziemy tam, aby oddać pokłon Bogu, a potem wrócimy do was». Abraham, zabrawszy drwa do spalania ofiary, włożył je na syna swego Izaaka, wziął do ręki ogień i nóż, po czym obaj się oddalili. Izaak odezwał się do swego ojca Abrahama: «Ojcie mój!» A gdy ten rzekł: «Oto jestem, mój synu» - zapytał: «Oto ogień i drwa, a gdzie jest jagnię na całopalenie?» Abraham odpowiedział: «Bóg upatrzy sobie jagnię na całopalenie, synu mój». I szli obydwaj dalej. A gdy przyszedli na to miejsce, które Bóg wskazał, Abraham zbudował tam ołtarz, ułożył na nim drwa i zwiąawszy syna swego Izaaka położył go na tych drwach na ołtarzu. Potem Abraham sięgnął ręką po nóż, aby zabić swego syna. Ale wtedy Anioł Pański zawołał na niego z nieba i rzekł: «Abrahamie, Abrahamie!» A on rzekł: «Oto jestem». Odpowiedział mu: «Nie podnoś ręki na chłopca i nie czyn mu nic złego! Teraz poznałem, że boisz się Boga, bo nie odmówiłeś Mi nawet twego jedyne syna». Abraham, obejrząwszy się poza siebie, spostrzegł barana uwikłanego

rogami w zaroślach. Poszedł więc, wziął barana i złożył w ofierze całopalnej zamiast swego syna. I dał Abraham miejscu temu nazwę "Pan widzi". Stąd to mówi się dzisiaj: «Na wzgórzu Pan się ukazuje». Po czym Anioł Pański przemówił głośno z nieba do Abrahama po raz drugi: «Przysięgam na siebie, wyrocznia Pana, że ponieważ uczyniłeś to, a nie oszczędziłeś syna twego jedyne, będę ci błogosławił i dam ci potomstwo tak liczne jak gwiazdy na niebie i jak ziarnka piasku na wybrzeżu morza; potomkowie twoi zdobędą warownie swych nieprzyjaciół. Wszystkie ludy ziemi będą sobie życzyć szczęścia [takiego, jakie jest udziałem] twego potomstwa, dlatego że usłuchałeś mego rozkazu». Abraham wrócił do swych sług i wyruszywszy razem z nimi w drogę, poszedł do Beer-Szeby. I mieszkał Abraham nadal w Beer-Szebie.

Modlitwa

Deus, qui in Abrahæ fámuli tui opere
humáno generi obcediéntiæ exéempla
præbuísti; concéde nobis, et nostræ
voluntátis pravitátem frángere, et tuórum
præceptórum rectitúdinem in ómnibus
adimplére. Per Dóminum nostrum.

Boże, któryś w ofierze sługi swego, Abrahama, dał ludziom przykład posłuszeństwa, spraw abyśmy przełamali złość naszej woli i we wszystkim wypełniali prawne przykazania Twoje.

Prorocstwo II (Wj 14, 24-31; 15, 1)

Przejście Izraela przez Morze Czerwone

Drugie prorocstwo Wigilii Pięćdziesiątnicy opisuje Przejście Izraelitów przez Morze Czerwone. Było ono warunkiem wyzwolenia Izraelitów z niewoli egipskiej i wprowadzenia do Ziemi Obiecanej. Jest to zapowiedź chrztu świętego, który wyzwala chrześcijan z jarzma szatana i wprowadza do Świętego Kościoła.

W owych dniach o świetle spojrział Pan ze słupa ognia i ze słupa obłoku na wojsko egipskie i zmusił je do ucieczki. I zatrzymał koła ich rydwanów, tak że z wielką trudnością mogli się naprzód posuwać. Egipcjanie krzyknęli: «Uciekajmy przed Izraelem, bo w jego obronie Pan walczy z Egipcjanami». A Pan rzekł do Mojżesza: «Wyciągnij rękę nad morze, aby wody zalały Egipcjan, ich rydwany i jeźdźców». Wyciągnął Mojżesz rękę nad morze, które o brzasku dnia wróciło na swoje miejsce. Egipcjanie uciekając biegli naprzeciw falom, i pogrążył ich Pan w środku morza. Powracające fale zatopiły rydwany i jeźdźców całego wojska faraona, którzy weszli w morze, ścigając tamtych, nie ocalał z nich ani jeden. Izraelici zaś szli po suchym dnie morskim, mając mur wodny po prawej i po lewej stronie. W tym to dniu wybawił Pan Izraela z rąk Egipcjan. I widzieli Izraelici martwych Egipcjan na brzegu morza. Gdy Izraelici widzieli wielkie dzieło, którego dokonał Pan wobec Egipcjan, ulękli się Pana i uwierzyli Jemu oraz Jego słudze Mojżeszowi. Wtedy Mojżesz i Izraelici razem z nim śpiewali taką pieśń ku czci Pana:

Pieśń Izraelitów (Wj 15:1–2)

Cantémus Dómino: glorióse enim honorificátus est: equum et ascensórem projécit in mare: adjútor et protéctor factus est mihi in salútem, protéctor factus est mihi in salútem,

✠ Hic Deus meus, et honorificábo eum: Deus patris mei, et exaltábo eum.

✠ Dóminus cónterens bella: Dóminus nomen est illi.

Śpiewajmy Panu, bo bardzo się wslawił, konie i jeźdźców wtrącił w morze. Stał się wspomozycielem i obrońcą i wybawił mnie.

✠ On Bogiem moim, więc chwalić Go będę, Bogiem ojca mego, więc będę Go sławić.

✠ Pan wiedzie boje. PAN jest imię Jego.

Modlitwa

Deus, qui primis tempóribus impléta mirácula novi Testaménti luce reserásti, ut et Mare Rubrum forma sacri fontis exsisteret, et liberáta plebs ab Ægyptiaca servitúte christiáni pópuli sacraménta præferreret: da, ut omnes gentes, Israélis privilégium mérito fidei consecútæ, Spíritus tui participatióne regeneréntur.

Boże, który światłem Nowego Testamentu wyjaśniłeś cuda czasów poprzednich, abyśmy w Morzu Czerwonym widzieli figurę świętej wodzy chrzcielnej, a w ludzie wyzwolonym z niewoli egipskiej figurę ludu chrześcijańskiego, przyjmującego święte Sakramenty, daj, niech wszystkie narody przez wiarę zasłużą na dostąpienie przywileju Izraela i przez udzielenie im Ducha Świętego zostaną w jedność Tegoż odrodzone.

Prorocstwo III (Pwt 31,22–30)*Napomnienie Mojżesza*

Trzecie prorocstwo Wigilii Pięćdziesiątnicy to pouczenie, jakie Mojżesz skierował do Izraelitów. Kościół kieruje je do wszystkich przygotowujących się do Chrztu świętego oraz do wszystkich ochrzczonych. Wzywa ono lud, aby zachował wierność swojemu Bogu.

Mojżesz napisał tę pieśń w owym dniu i nauczył jej Izraelitów. Pan dał taki rozkaz Jozuemu, synowi Nuna: «Bądź mężny i mocny, gdyż ty zaprowadzisz Izraelitów do ziemi, którą im poprzysiągłem, a Ja będę z tobą». Gdy Mojżesz zakończył całkowicie pisanie tego Prawa w księdze, rozkazał lewitom noszącym Arkę Przymierza Pańskiego: «Weźcie tę Księgę Prawa i połóżcie ją obok Arki Przymierza Pana, Boga waszego, a niech tam będzie przeciwko wam jako świadek. Ja bowiem znam wasz upór i twardy kark. Oto jak długo żyję z wami, opornie postępowaliście względem Pana. Cóż dopiero po mojej śmierci?» «Zbierzcie u mnie wszystkich starszych z waszych pokoleń i zwierzchników,

aby m powiedział do ich uszu te słowa i wezwał przeciw nim niebo i ziemię na świadków. Ponieważ wiem, że po mojej śmierci na pewno w przyszłości sprzeniewierzycie się i odstąpicie od drogi, którą wam przykazałem. Dosięgnie was nieszczęście, gdy czynić będziecie to, co jest złe w oczach Pana, gniewając Go czynami rąk waszych». Potem wygłosił Mojżesz do uszu całej społeczności Izraela wszystkie słowa tej pieśni:

Pieśń Mojżesza (Pp 32:1–4)

Attēnde, cœlum, et loquar: et āudiat terra
verba ex ore meo.

✠ Exspectētur sicut plūvia elóquium
meum: et descēdant sicut ros verba mea.

✠ Sicut imber super gramen et sicut
nix super fœnum: quia nomen Dómini
invocábo,

✠ Date magnitúdinem Deo nostro: Deus,
vera ópera ejus, et omnes viæ ejus iudícia,

✠ Deus fidélis, in quo non est iníqui-
tās: justus et sanctus Dóminus.

Słuchajcie, niebiosa, a będę mówił, niech
słucha ziemia mowy ust moich.

✠ Niech spływa jak deszcz nauka moja i
niech zstąpią jak rosa słowa moje.

✠ Jak ulewa na trawę i jak krople dżdżu
na zioła, gdyż imię Pańskie opiewać będę.

✠ Oddajcie chwałę Bogu naszemu.
Dzieła Boże są doskonałe, a wszystkie
drogi Jego sprawiedliwe.

✠ Bóg wierny i bez skazy, Pan sprawiedli-
wy i święty.

Modlitwa

Deus, qui gloriificatio fidélium et vita ju-
stórum, qui per Móysen, fámulum tuum,
nos quoque modulatióne sacri cárminis
erudísti: univérsis géntibus misericórdiæ
tuæ munus operáre, tribuendo beatitúdi-
nem, auferendo terrórem; ut, quod pro-
nuntiátum est ad supplicium, in remédium
transferátur ætérnum. Per Dóminum.

Boże, chwało wiernych i żywocie sprawie-
dliwych, któryś przez sługę swojego, Moj-
żesza, pouczył nas śpiewem hymnu świę-
tego, dokonaj nad wszystkimi narodami
dzieła miłosierdzia swego, darząc szczęśli-
wością, oddalając trwogę, aby to, co było
zapowiedzią kary, stało się lekarstwem na
wieczność.

Proroctwo IV (Iz 4,1–6)

Odrośl Pana

Czwarte proroctwo Wigilii Pięćdziesiątnicy to fragment Księgi Proroka Izajasa. Ocalona z pogromu część Izraela stała się wybraną winnicą Bożą. Przez cierpienia Bóg oczyścił winy narodu i otoczył go troskliwą opieką. Podobnie spośród ludzkości Pan Bóg wybiera członków swojego Kościoła, który jest dzisiaj wybraną winnicą Bożą.

Siedem niewiast uchwyci się jednego mężczyzny w ów dzień, mówiąc: «Swoją chleb będziemy jadły i we własną odzież się ubierały. Dozwól nam tylko nosić twoje imię. Odejmij nam hańbę». W owym dniu Odrośl Pana stanie się ozdobą i chwałą, a owoc ziemi przepychem i krasą dla ocalałych z Izraela. I będzie tak: Ten, kto pozostał żywy

na Syjonie, i który się ostał w Jeruzalem, każdy będzie nazwany świętym i wpisany do Księgi Życia w Jeruzalem. Gdy Pan obmyje brud Córy Syjońskiej i krew rozlaną oczyści wewnątrz Jeruzalem tchnieniem sądu i tchnieniem pożogi, wtedy Pan przyjdzie spocząć na całej przestrzeni góry Syjonu i na tych, którzy się tam zgromadzą, we dnie jak obłok z dymu, w nocy jako olśniewający płomień ognia. Albowiem nad wszystkim Chwała Pańska będzie osłoną i namiotem, by za dnia dać cień przed skwarem, ucieczkę zaś i schronienie przed nawałnicą i ulewą.

Pieśń Izajasza (Iz 5:1–2)

Vinea facta est dilécto in cornu, in loco úberi.

¶ Et maceriam circúmdedit, et circumfódit: et plantávit vineam Sorec, et ædificávit turrim in médio ejus.

¶ Et tórcular fodit in ea: vinea enim Dómini Sábaoth domus Israël est.

Winnicę miał mój przyjaciel na urodzajnym wzgórzcu.

¶ I skopał ją, i oczyścił z kamieni, i zasiał w niej winorośl wyborną, i pośrodku wieżę zbudował.

¶ I wykuł tam także tłocznię. Winnicą Pa-na Zastępów jest dom Izraela.

Modlitwa

Omnípotens sempitérne Deus, qui, per únicum Fílium tuum, Ecclésiæ tuæ demonstrásti te esse cultórem, omnem pálmitem, fructum in eodem Christo tuo, qui vera vitis est, afferéntem, cleménter éxcólens, ut fructus áfferat amplióres: fidélibus tuis, quos velut vineam ex Ægýpto per fontem baptísmi transtulisti, nullæ peccatórum spinæ præváleant; ut, Spíritus tui sanctificatióne muníti, perpétua fruge diténtur. Per eúndem Dóminum . . . in unitáte ejusdem.

Wszchemogący, wieczny Boże, który przez Jednorodzonego Syna swego okazałeś się tym, który uprawia rolę Kościoła, gdyż wszelką gałązkę przynoszącą owoc W Chrystusie, który jest prawdziwą winną latoroślą, z miłością pielęgnujesz, aby wydała owoc obfitszy; spraw niech ciernie grzechowe nie wzrastają wpośród Tych wiernych, których jako winnicę z Egiptu przez wodę Chrtu przeniosłeś, aby, umocnieni Duchem Poświęcicielem, obfitowali w dobra wieczne.

Prorocstwo V (Ba 3,9–38)

Mądrością jest księga przykazań Boga

Liturgia przytacza nam mowę Proroka Barucha do przerażonych Izraelitów. Prorok poucza ich, co powinni czynić, by żyć w Bożym pokoju. Kościół uczy nas, że również nasze dusze - dusze ochrzczonych będą się cieszyć posiadaniem nieustannego pokoju, o ile zastosują się do życiodajnych i pełnych mądrości nauk, których nam Bóg przez swój Święty Kościół udziela.

Bądź posłuszny, Izraelu, przykazaniom życiodajnym,
nakłoń ucha, by poznać mądrość.
Cóż się to stało, Izraelu,

że jesteś w kraju nieprzyjaciół,
wynędziały w ziemi obcej,
uważany za nieczystego na równi z umarłymi,
zaliczony do tych, co schodzą do Szeolu?
Opuściłeś źródło mądrości.
Gdybyś chodził po drodze Bożej,
mieszkałbyś w pokoju na wieki.
Naucz się, gdzie jest mądrość,
gdzie jest siła i rozum,
a poznasz równocześnie,
gdzie jest długie i szczęśliwe życie,
gdzie jest światłość dla oczu i pokój.
Lecz któż znalazł jej miejsce
lub kto wszedł do jej skarbców?
Gdzież są zwierzchnicy narodów
i panujący nad zwierzętami ziemi,
ci, co igrają z ptakami powietrznymi,
ci, co gromadzą srebro i złoto,
w których ludzie złożyli ufność,
a nie ma końca nabywaniu tych rzeczy,
którzy obrabiają srebro,
trudzą się, tak że prawie nie kończy się ich praca?
Zniknęli i do Szeolu zstąpili,
a inni stanęli na ich miejsce.
Młodszy ujrzał światło
i zamieszkali na ziemi,
ale drogi mądrości nie pojęli,
nie poznali jej ścieżek
ani jej nie uchwycili,
a synowie ich od drogi swej daleko odeszli.
Nie słyszano o niej w Kanaanie
ani w Temanie jej nie widziano.
Synowie Hagar ubiegają się o mądrość tej ziemi,
kupcy Merranu i Temanu, opowiadający baśnie i poszukiwacze wiedzy,
drogi mądrości nie znają
ani nie pamiętają o jej ścieżkach.
O Izraelu, jakże wielki jest dom Boga,
jakże obszerne miejsce posiadłości Jego! Wielki i nie mający końca,
wysoki i niezmierzony.
Tam urodzili się olbrzymi,
sławni od początku,
wielcy, biegli w walce.

Ale nie tych wybrał Bóg
ani im nie dał drogi do mądrości.
Zginęli dlatego, że mądrości nie mieli,
zginęli z powodu swej nierozwagi.
Któż wstąpił do nieba, aby ją wziąć,
któż ją z obłoków sprowadził?
Któż przeprawił się przez morze, a znalazł ją
i przywiózł ją w zamian za najlepsze złoto?
Nie ma nikogo, kto by znał jej drogę
i kto by rozpoznał jej ścieżkę.
Lecz zna ją Wszechwiedzący
i wynajdzie ją swoją mądrością.
Ten, który na czas bezkresny urządził ziemię
i napełnił ją stworzeniami czworonożnymi,
wysłał światło i poszło,
wezwał je, a ono posłuchało Go ze drżeniem.
Gwiazdy radośnie świecą na swoich strażnicach.
Wezwał je. Odpowiedziały: «Jesteśmy».
Z radością świecą swemu Stwórcy.
On jest Bogiem naszym.
I żaden inny nie może
z Nim się równać.
Zbadał wszystkie drogi mądrości
i dał ją słudze swemu, Jakubowi,
i Izraelowi, umiłowanemu swojemu.
Potem ukazała się ona na ziemi
i zaczęła przebywać wśród ludzi.

Modlitwa

Deus, qui nobis per Prophetarum ora
præcepisti temporalia relinquere atque ad
ætérna festinare: da famulis tuis; ut, quæ
a te iussa cognovimus, implere cœlesti in-
spiratióne valeámus. Per Dóminum.

Boże, któryś nam przez usta proroków na-
kazał opuszczać dobra ziemskie, a kwapić
się ku wiecznym, daj sługom Twoim, aby-
śmy, znając Twe przykazania, wypełniali
je z pomocą łaski Twej świętej.

Proroctwo VI (Ez 37,1–14)

Wizja wyschniętych kości

Prorok opisuje wizję ożywienia wysuszonych kości. Jak w widzeniu Ezechiela, na rozkaz proroka kości zeschnięte przyoblekają się w ciało i stają się wojskiem-potężnym, tak dusze nasze przez Chrzest święty otrzymują nowe życie.

W owych dniach spoczęła na mnie ręka Pana, i wyprowadził mnie On w duchu na zewnątrz, i postawił mnie pośród doliny. Była ona pełna kości. I polecił mi, abym przeszedł dokoła nich, i oto było ich na obszarze doliny bardzo wiele. Były one zupełnie wyschłe. I rzekł do mnie: «Synu człowieczy, czy kości te powrócą znowu do życia?» Odpowiedziałem: «Panie Boże, Ty to wiesz». Wtedy rzekł On do mnie: «Prorokuj nad tymi kośćmi i mów do nich: „Wyschłe kości, słuchajcie słowa Pana!” Tak mówi Pan Bóg: Oto Ja wam dam ducha po to, abyście się stały żywe. Chcę was otoczyć ścięgnami i sprawić, byście obrosły ciałem, i przybrać was w skórę, i dać wam ducha po to, abyście ożyły i poznały, że Ja jestem Pan». I prorokowałem, jak mi było polecone, a gdy prorokowałem, oto powstał szum i trzask, i kości jedna po drugiej zbliżały się do siebie. I patrzyłem, a oto powróciły ścięgna i wyrosło ciało, a skóra pokryła je z wierzchu, ale jeszcze nie było w nich ducha. I powiedział On do mnie: «Prorokuj do ducha, prorokuj, o synu człowieczy, i mów do ducha: Tak powiada Pan Bóg: Z czterech wiatrów przybądź, duchu, i powiej po tych pobitych, aby ożyli». Wtedy prorokowałem tak, jak mi nakazał, i duch wstąpił w nich, a ożyli i stanęli na nogach – wojsko bardzo, bardzo wielkie. I rzekł do mnie: «Synu człowieczy, kości te to cały dom Izraela. Oto mówią oni: „Wyschły kości nasze, minęła nadzieja nasza, już po nas” . Dlatego prorokuj i mów do nich: Tak mówi Pan Bóg: Oto otwieram wasze groby i wydobywam was z grobów, ludu mój, i wiodę was do kraju Izraela, i poznacie, że Ja jestem Pan, gdy wasze groby otworzę i z grobów was wydobędę, ludu mój. Udzielę wam mego ducha po to, byście ożyli, i powiodę was do kraju waszego, i poznacie, że Ja, Pan, to powiedziałem i wykonam» – mówi Pan wszechmogący.

Modlitwa

Dómine, Deus virtútum, qui collápsa réparas et reparáta consérvas: auge pópulos in tui nóminis sanctificatióne renovándos; ut omnes, qui sacro baptísmate diluúntur, tua semper inspiratióne dirigántur. Per Dóminum nostrum.

Panie, Boże Zastępów, który to, co było upadłe naprawiasz, a naprawione zachowujesz, pomnóż ludy odrodzone wyznawaniem Twojego Imienia, aby wszyscy, których obmyła woda Chrztu świętego, kierowali się zawsze Twym natchnieniem.

LITURGIA CHRZCIELNA

Po zakończeniu proroctw kapłan ubrany w kapę koloru fioletowego udaje się procesyjnie do chrzcielnicy. Procesję prowadzi posługujący z paschałem, za nim ministrant z krzyżem, po dwóch jego stronach idą akolici z zapalonymi świecami, następnie usługujący, duchowieństwo wg porządku starszeństwa, celebrans z diakonem i subdiakonem. W trakcie procesji śpiewa się:

Psalm 41, 2-4

Sicut cervus desiderat ad fontes aquarum:
iia desiderat ánima mea ad te, Deus.

℣. Sitívit ánima mea ad Deum vivum:
quando véniam, et apparebo ante fáciem
Dei?

℣. Fuérunt mihi lácrimæ meæ panes die ac
nocte, dum dícutur mihi per síngulos dies:
Ubi est Deus tuus?

Jak jelen spragniony dąży do strumieni
wody, tak dusza ma tęskni za Tobą, Boże.

℣. Tęskni ma dusza za Bogiem żywym,
kiedyż przyjdę i stanę przed Bożym obli-
czem?

℣. Łzy moje są mi pokarmem we dnie i
w nocy, gdy mówią do mnie co dzień
«Gdzież jest twój Bóg?»

Modlitwa na progu baptysterium

℣. Dóminus vobíscum.

℞. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Concéde, quæsumus, omnípotens Deus:
ut, qui sollemnitátem doni Sancti Spíri-
tus cólimus, coeléstibus desidériis accén-
si, fontem vitæ sitiámus. Per ómnia sæcula
sæculórum.

℞. Amen.

℣. Pan z Wami.

℞. I z duchem Twoim.

Módlmy się

Daj, prosimy Cię, wszechmogący Boże,
abyśmy święcąc uroczystość Zesłania Du-
cha Świętego, niebieską żądzą zapaleni,
pragnęli źródła żywota. Przez wszystkie
wieki wieków.

℞. Amen.

Poświęcenie wody chrzcielnej

℣. Dóminus vobíscum.

℞. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Omnípotens sempitérne Deus, adésto
magnæ pietátis tuæ mystériis, adésto
sacraméntis: et ad recreándos novos
pópulos, quos tibi fons baptismátis pár-
turit, spíritum adoptiónis emítte ; ut,
quod nostræ humilitátis geréndum est
ministério, virtútis tuæ impleátur efféctu.
Per Dóminum nostrum Iesum Christum,
Fílium tuum: Qui tecum vivit et regnat in
unitáte Spíritus Sancti Deus: per Omnia
sæcula Sæculórum.

℣. Amen.

℣. Dóminus vobíscum.

℞. Et cum spíritu tuo.

℣. Sursum corda.

℣. Pan z wami.

℞. I z duchem twoim.

Módlmy się.

Wszechmogący, wiekuisty Boże, bądź
obecny w tych tajemnicach Twej wielkiej
dobroci, bądź obecny w sakramentach i
ześlij ducha przybrania, aby dać nowe
życie ludowi, który rodzi się w źródle
chrzcielnym. Spraw, aby poświęcenie,
które ma się dokonać przez naszą niegod-
ną posługę, otrzymało skuteczność dzięki
Twojej mocy. Przez Pana naszego Jezusa
Chrystusa, Syna Twojego, który z Tobą
żyje i króluje w jedności Ducha Świętego,
Bóg przez wszystkie wieki wieków.

℣. Amen.

℣. Pan z wami.

℞. I z duchem twoim.

℣. W górę serca.

R. Habémus ad Dóminum.

V. Grátias agámus Dómino Deo nostro.

R. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutare, nos tibi semper et ubique gratias agere, Domine, sancte Pater, omnipotens æterne Deus: qui invisibili potentia, sacramentorum tuorum mirabiliter operaris effectum: et licet nos tantis mysteriis exsequendis simus indigni: tu tamen gratiæ tuæ dona non deserens, etiam ad nostras preces aures tuæ pietatis inclinas. Deus, cuius Spiritus super aquas inter ipsa munda primordia ferebatur: ut iam tunc virtutem sanctificationis, aquarum natura conciperet. Deus, qui nocentis mundi crimina per aquas ablens, regenerationis speciem in ipsa diluvii effusione signasti: ut, unius eiusdemque elementi mysterio, et finis esset vitiis, et origo virtutibus. Respice, Domine, in faciem Ecclesiæ tuæ, et multiplica in ea regenerationes tuas, qui gratiæ tuæ affluentis impetu lætificas civitatem tuam: fontemque baptismatis aperis toto orbe terrarum gentibus innovandis: ut, tuæ maiestatis imperio, sumat Unigeniti tui gratiam de Spiritu Sancto.

R. Wzniesliśmy je ku Panu.

V. Dziękujemy składajmy Panu, Bogu naszemu.

R. Godne to i sprawiedliwe.

Zaprawdę godne to i sprawiedliwe, słuszne i zbawienne, abyśmy zawsze i wszędzie Tobie składali dziękczynienie, Panie, Ojcie święty, wszechmogący wieczny Boże! Twoja niewidzialna moc nadaje sakramentom cudowną skuteczność i chociaż jesteśmy niegodni sprawować tak wielkie tajemnice, Ty nie zapominasz o darach Twej łaski i skłaniasz miłościwie ucho nawet ku naszym prośbom. Duch Twój, o Boże, unosił się nad wodami w samym zaraniu świata, aby już wtedy żywił wody otrzymał początek mocy uświęcania. Boże, Ty obmywając wodą zbrodnie występku świata, potop uczyniłeś obrazem mającego nadejść odrodzenia przez Chrztost, ten sam bowiem żywił wody w tajemniczy sposób kładzie kres występkom i stanowi początek cnót. Wejrzyj, Panie, na oblicze Kościoła Twojego i pomnóż w nim zastęp Twych dzieci. Ty rozweselasz królestwo Twoje obfitym strumieniem Swoich łask i otwierasz źródło chrzcielna do odrodzenia ludów pogańskich na całej kuli ziemskiej. Niech z woli Twego majestatu woda ta otrzyma łaskę Twego Jednorodzonego Syna z Ducha Świętego.

Czyni dłonią znak krzyża na wodzie, wyciera dłonie w ręcznik i kontynuuje:

Qui hanc aquam, regenerandis hominibus præparatam, arcana sui numinis admixtione fecundet: ut, sanctificatione concepta, ab immaculato divini fontis utero, in novam renata creaturam, progenies cælestis emergat: et quos aut sexus in corpore, aut ætas discernit in tempore, omnes in unam pariat gratia mater infantiam. Procul ergo hinc, iubente te, Do-

Niech Duch Święty przez tajemnicze działanie swej mocy uczyni płodną tę wodę przygotowaną do odrodzenia ludzi, aby z czystego łona tego Bożego źródła wynurzyło się niebiańskie pokolenie poczęte w świętości i zrodzone do nowego życia. Niech łaska jak matka zrodzi ich do jednego dziecięstwa, mimo różnic płci i wieku. Niech więc, o Panie, na Twój roz-

mine, omnis spiritus immundus abscedat: procul tota nequitia diabolicæ fraudis abstat. Nihil hoc loci habeat contrariæ virtutis admixtio: non insidiando cicumvolet: non latendo subrepat: non inficiendo corumpat.

Dotyka ręką wody.

Sit hæc sancta et innocens creatura, libera ab omni impugnatoris incursu, et totius nequitie purgata discessu. Sit fons vivus, aqua regenerans, unda purificans: ut omnes hoc lavacro salutifero diluendi, operante in eis Spiritu Sancto, perfectæ purgationis indulgentiam consequantur.

kaz precz stąd uchodzi wszelki duch nieczysty, niech precz odstąpi cała przewrotność zdradzieckiego szatana. Niech nie znajdzie tu przystępu wpływ wrażej mocy, niech nie krąży ona gotując zasadzki, niech się nie wkrada po kryjomu, niech się nie waży psuć i zarażać.

Niech to święte i niewinne stworzenie będzie wolne od wszelkiej napaści przeciwnika i oczyszczone przez usunięcie wszelkiej nieprawości. Niech będzie źródłem życia, wodą odradzającą, falą oczyszczającą, aby wszyscy, którzy zostaną obmyci w tej zbawiennej kąpieli, otrzymali łaskę doskonałego oczyszczenia za sprawą Ducha Świętego.

Czyni trzy znaki krzyża nad wodą mówiąc:

Unde benedico te, creatura aquæ, per Deum ✠ vivum, per Deum ✠ verum, per Deum ✠ sanctum: per Deum, qui te, in principio, verbo separavit ab arida: cuius Spiritus super te ferebatur.

Przeto błogosławię cię, wodo, w imię Boga ✠ żywego, w imię Boga ✠ prawdziwego, w imię Boga ✠ świętego, w imię Boga, który na początku słowem oddzielił cię od suchej ziem, którego Duch unosił się nad tobą.

Ręką rozdziela wodę i rozlewa ją na cztery strony świata.

Qui te paradisi fonte manare fecit, et in quatuor fluminibus totam terram rigare præcepit. Qui te in deserto amaram, suavitate indita, fecit esse potabilem, et sitiēti populo de petra produxit. Bene igitur dico te et per Iesum Christum Filium eius unicum, Dominum nostrum: qui te in Cana Galilææ signo admirabili, sua potentia convertit in vinum. Qui pedibus super te ambulavit: et a Ioanne in Iordane in te baptizatus est. Qui te una cum sanguine de latere suo produxit: et discipulis suis iussit, ut credentes baptizarentur in te, dicens: Ite, docete omnes gentes, baptizantes eos in

On to sprawił, żeś wytrysnęła z rajskego źródła i czterema strumieniami zrosiła całą ziemię; On to na puszczy, gdyś była gorzką, przemienił cię w słodką i zdał na do picia oraz wyprowadził cię ze skały dla napojenia spragnionego ludu. Błogo igitur sławię cię w imię Jezusa Chrystusa, Jego Jedyne Syna a Pana naszego, który w Kanie Galilejskiej przemienił cię w wino przedziwnym cudem swej potęgi. On to własnymi stopami chodził po tobie i w twoich falach został ochrzczony przez Jana w Jordanie. On cię wytoczył ze Swego boku razem z krwią, uczniom swoim kazał tobą chrzcić wierzących, mówiąc: «Idźcie

nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti.

i nauczajcie wszystkie narody, chrzcząc je w imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego.

Następnie czytając (lub w tonie lekcji) kontynuuje:

Hæc nobis præcepta servantibus, tu, Deus omnípotens, clemens adesto: tu benignus aspíra.

Gdy będziemy spełniać to przykazanie, Ty, Boże wszechmogący, przybądź nam łaskawie z pomocą i w dobroci Twojej ześlij tchnienie Twego Ducha.

Tchnie trzykrotnie w kształcie krzyża ✠ i mówi:

Tu has simplices aquas tuo ore benedicito: ut præter naturálem emundatiónem, quam lavándis possunt adhibere corpóribus, sint etiam purificándis méntibus efficáces.

Pobłogosław tę czystą wodę tchnieniem Twoich ust, aby oprócz naturalnej właściwości oczyszczania ciał tych, którzy się nią myją, otrzymała moc oczyszczania dusz.

Wstawiając paschał do wody śpiewa w tonie prefacji:

Descendat in hanc plenitudinem fontis virtus Spiritus Sancti.

Niech moc Ducha Świętego zstąpi w wodę wypełniającą to źródło chrzcielne.

Wyciąga paschał z wody i wstawia go ponownie głębiej powtarzając *Descéndat*. Ponownie wyciąga paschał i wstawia po raz trzeci tym razem na dno i powtarza *Descéndat*. Następnie trzymając paschał w wodzie kapłan tchnie trzykrotnie w wodę formując grecką literę Ψ , od której rozpoczyna się wyraz PSYCHE, to znaczy dusza:

Totamque huius aquæ substantiam, regenerandi fecundet effectum.

Niech zapłodni całą tę wodę dając jej moc odradzania.

Paschał wyjmuje się z wody i odstawia na swoje miejsce. Celebrans kontynuuje:

Hic omnium peccatorum maculæ delean- tur: hic natura ad imaginem tuam condita, et ad honorem sui reformata principii, conctis vetustatis squaloribus emundetur: ut omnis homo, sacramentum hoc regenerationis ingressus, in veræ innocentiae novam infantium renascatur.

Niech tutaj zostaną obmyte zmyły grzechów. Niech tutaj natura stworzona na Twój obraz i przywrócona do pierwotnej godności zostanie oczyszczona od wszelkich zastarzałych brudów, aby każdy człowiek, który przystąpi do tego sakramentu odrodzenia, odżył jako nowe dziecko w prawdziwej niewinności.

Czytając

Per Dóminum nostrum Jesum Christum, Fílium tuum: Qui ventúrus est iudicáre vi-

Przez Pana naszego Jezusa Chrystusa, Syna Twego, który przyjdzie sądzić żywych

vos et mórtuos, et sǎeculum per ignem

R. Amen.

i umarłych i świat przez ogień.

R. Amen

Jeden z usługujących nabiera wody do osobnego naczynia do kropielnic, poświęceń itp. Kapłan kropi wiernych wodą święconą, w tym czasie można śpiewać stosowną pieśń.

Pieśń na pokropienie

1. Com przyrzekł Bogu przy chrzcie raz,
Dotrzymać pragnę szczerze.
Kościoła słuchać w każdy czas,
I w świętej wytrwać wierze.

Ref.: O Panie Boże, dzięki Ci,
Żeś mi Kościoła otwarł drzwi.
W nim żyć, umierać pragnę.

2. W Kościele tym jest z Ciałem, Krwią,
Bóg pod postacią chleba
Swym Ciałem Karmi duszę mą,
By żyła w nim dla nieba.

Ref.: W to wierzyć zawsze mocno chcę,
Bo tego kościół uczy mnie.
W nim żyć, umierać, pragnę.

Do pozostałej części pozostawionej w chrzcielnicy kapłan wlewa Olej Katechumenów na kształt krzyża i mówi:

Sanctificétur et fecundétur fons iste Oleo
salútis renascéntibus ex eo, in vitam ætér-
nam.

Niech Olej zbawienia uświęci tę wodę ☩ i
da jej moc odradzania na życie wieczne.

Wlewa Krzyżmo w podobny sposób jak powyżej i mówi:

Infúsio Chrísmatis Dómini nostri Jesu
Christi, et Spíritus Sancti Parácliti, fiat in
nómine sanctæ Trinitátis.

Wlanie Krzyżma Pana naszego Jezusa
Chrystusa i Ducha Świętego Pocieszyciela
niech się dokona w imię Trójcy Świętej.

Następnie wlewa jednocześnie Olej Katechumenów oraz Krzyżmo w podobny sposób jak powyżej i mówi:

Commíxtio Chrísmatis sanctificatiónis, et
Olei unctiúnis, et Aquæ baptísmatis, pári-
ter fiat in nómine Pa ☩ tris, et Fí ☩ lii, et
Spíritus ☩ Sancti.

R. Amen.

Zmieszanie Krzyżma uświęcającego, Ole-
ju namaszczenia i wody chrzcielnej nie-
chaj się dokona w imię Oj ☩ ca i Sy ☩ na i
Ducha ☩ Świętego.

R. Amen

**Jeżeli są kandydaci, udziela się Chrztu i Bierzmowania. Co do zasady Bierzmo-
wania udziela biskup, zwykły kapłan może jednak otrzymać od biskupa spe-
cjalne pełnomocnictwo do udzielania tego sakramentu. Jeżeli nie ma kandyda-
tów do chrztu lub bierzmowania, rozpoczyna się śpiew Litanii do Wszystkich
Świętych.**

Do ceremonii Chrztu i Bierzmowania celebrans zakłada szaty w kol. białym.

CHRZEST

Jeżeli są kandydaci do Chrztu Świętego, celebrans chrzci ich teraz. Ceremonie wstępne opisane w rytuale odprawiane są przed główną Liturgią lub podczas odczytywania proroków, teraz zaś celebrujący kapłan zwraca się do chrzczonego:

V. Jak Ci na imię?

R. N.

V. N. , czy wierzysz w Boga, Ojca wszechmogącego, Stworzyciela nieba i ziemi?

R. Wierzę.

V. Czy wierzysz w Jezusa Chrystusa, Syna Jego jedyne, Pana naszego, narodzonego i umęczonego?

R. Wierzę.

V. Czy wierzysz i w Ducha Świętego, święty Kościół powszechny, Świętych obcowanie, grzechów odpuszczenie, ciała zmartwychwstanie i żywot wieczny?

R. Wierzę.

V. N. , czego żadasz?

R. Chrztu.

V. N. , czy chcesz być ochrzczony?

R. Chcę.

Następnie kapłan polewa wodą trzykrotnie głowę dorosłego mówiąc:

N. , EGO TE BAPTIZO IN NOMINE PA- N. , JA CIEBIE CHRZCZĘ W IMIĘ OJCA
TRIS, ET FILII ET SPIRITUS SANCTI. I SYNA I DUCHA ŚWIĘTEGO. AMEN
AMEN

Następnie kapłan mówi:

Bóg wszechmogący, Ojciec Pana naszego Jezusa Chrystusa, który cię odrodził z wody i z Ducha Świętego oraz udzielił ci odpuszczenia wszystkich grzechów, niechaj cię namaści Krzyżmem zbawienia w Chrystusie Jezusie, Panu naszym.

Po tych słowach namaszcza głowę ochrzczonego Krzyżmem Świętym mówiąc:

Deus omnipotens, Pater Domini nostri Jesu Christi, qui te regeneravit ex aqua, et Spiritu Sancto, quiue dedit tibi remissionem omnium peccatorum, ipse te lineat Chrismate salutis ✠ in eodem Christo Jesu Domino nostro, in vitam æternam.

Kapłan zwraca się do ochrzczonego:

V. Pókój z Tobą

R. I z duchem Twoim.

Następnie kapłan nakłada na ochrzczonego białą szatę i mówi:

Weźmij szatę białą i donieś ją nieskalaną przed trybunał Pana naszego Jezusa Chrystusa, abyś miał (-a) życie wieczne.

R. Amen.

Potem daje ochrzczonemu zapaloną świecę, mówiąc:

Weźmij świecę płonącą i nienagannie strzeż Chrztu swojego, zachowuj przykazania Boże, abyś, gdy Pan przybędzie na gody, mógł (mogła) wyjść na Jego spotkanie ze wszystkimi Świętymi w przybytku niebieskim i żył (-a) na wieki wieków.

R. Amen.

Następnie kapłan mówi:

N. , idź w pokoju, a Pan niech będzie z tobą

BIERZMOWANIE

Kapłan intonuje Hymn do Ducha Świętego

Veni Creator Spiritus,
Mentes tuorum visita,
Imple superna gratia,
Quætu creasti pectora.

O Stworzycielu Duchu przyjdź,
Nawiedź dusz wiernych Tobie krąg,
Niebieską łaskę zesłać racz,
Sercom, co dziełem są Twych rąk.

Qui diceris Paraclitus,
Altissimi donum Dei,
Fons vivus, ignis, caritas,
Et spiritalis unctio.

Pocieszycielem jesteś zwan,
I Najwyższego Boga dar,
Tyś namaszczeniem naszych dusz,
Zdrój żywy, miłość, ognia żar.

Tu septiformis munere,
Digitus paternædexteræ,
Tu rite promissum Patris,
Sermone ditans guttura.

Ty darzysz łaską siedmiokroć.
Bo moc prawicy Ojca masz,
Przez Ojca obiecany nam,
Mową wzbogacasz język nasz.

Accende lumen sensibus:
Infunde amorem cordibus:
Infirma nostri corporis
Virtute firmans perpeti.

Światłem rozjaśnij naszą myśl,
W serca nam miłość świętą wlej,
I wątłą słabość naszych ciał,
Pokrzep stałością mocy Swej.

Hostem repellas longius,
Pacemque dones protinus:
Ductore sic te prævio
Vitemus omne noxium.

Nieprzyjaciela odpędź w dal,
I Twym pokojem obdarz wraz,
Niech w drodze za przewodem Twym,
Miniemy zło co kusi nas.

Per te sciamus da Patrem,
Noscamus atque Filium,
Teque utriusque Spiritum
Credamus omni tempore.

Deo Patri sit gloria,
Et Filio, qui a mortuis
Surrexit, ac Paraclito,
In sæculorum sæcula.
Amen.

Daj nam przez Ciebie Ojca znać,
Daj, by i Syn poznany był,
I Ciebie jedno Technienie Dwóch,
Niech wyznajemy z wszystkich sił.

Niech Bogu Ojcu chwała brzmi,
Synowi, który zmartwychwstał,
I Temu co pociesza nas,
Niech hołd wieczystych płynie chwał —
Amen.

Biskup lub kapłan wchodzi z asystą do bocznej kaplicy lub podchodzi do bocznego ołtarza w pobliżu baptysterium. Do ołtarza podchodzą przystępujący do bierzmowania i klękają. Biskup zwraca się do nich i odmawia następujące modlitwy

Spiritus Sanctus superveniat in vos, et virtus Altissimi custodiat vos a peccatis.

℟. Amen.

Niechaj zstąpi na was Duch Święty i moc Najwyższego niech was strzeże od grzechów

℟. Amen

Celebrans czyni znak Krzyża Świętego mówiąc:

℣. Adjutorium nostrum in nomine Domini.

℟. Qui fecit cælum et terram.

℣. Domine, exaudi orationem meam.

℟. Et clamor meus ad te veniat.

℣. Dominus vobiscum.

℟. Et cum spiritu tuo

℣. Wspomożenie nasze w imieniu Pana.

℟. Który stworzył niebo i ziemię.

℣. Panie wysłuchaj modlitwę moją.

℟. A wołanie moje niech do Ciebie przyjdzie.

℣. Pan z wami.

℟. I z duchem twoim.

Celebrans wyciąga ręce nad przystępującymi do bierzmowania i mówi:

Oremus.

Omnipotens sempiterna Deus, qui regenerare dignatus es hos famulos tuos ex aqua, et Spiritu Sancto; quique dedisti eis remissionem omnium peccatorum; emitte in eos septiformem Spiritum tuum Sanctum Paraclitum de cœlis.

℟. Amen.

℣. Spiritum sapientiæ, et intellectus.

℟. Amen.

℣. Spiritum consilii, et fortitudinis.

Módlmy się.

Wszchemogący, wieczny Boże, któryś raczył odrodzić te sługi swoje z wody i z Ducha Świętego i odpuściłeś im wszystkie grzechy, ześlij na nich z niebios Dawcę siedmiorakich darów, Twego Ducha Świętego Pocieszyciela.

℟. Amen.

℣. Ducha mądrości i rozumu.

℟. Amen.

℣. Ducha rady i męstwa.

R. Amen.

V. Spiritum scientiæ, et pietatis.

R. Amen.

V. Adimple eos Spiritu timoris tui, et con-signa eos signo Cru ✠ cis Christi, in vitam propitiatus æternam. Per eundem Domi-num nostrum Jesum Christum Filium tu-um, qui tecum vivit, et regnat in unitate ejusdem Spiritus Sancti Deus, per omnia sæcula sæculorum.

R. Amen.

R. Amen.

V. Ducha umiejętności i pobożności.

R. Amen.

V. Napełnij ich Duchem bojaźni Twojej i naznacz ich łaskawie znakiem Krzy ✠ za Chrystusowego na życie wieczne. Przez tegoż Pana naszego, Jezusa Chrystusa, Sy-na Twego, który z Tobą żyje i króluje w jedności tegoż Ducha Świętego, Bóg, przez wszystkie wieki wieków.

R. Amen

Przystępujący do sakramentu klęka przed biskupem. Świadek kładzie rękę na prawym ramieniu bierzmowanego. Celebrans kładzie prawą rękę na głowie bierzmowanego i palcem umoczonym w Krzyżmie Świętym robi znak krzyż a na czole, mówiąc:

N. Signo te signo Cru ✠ cis: et confirmo te Chrismate salutis: In nomine Pa ✠ tris, et Fi ✠ lii, et Spiritus ✠ Sancti.

R. Amen.

N. , znaczę cię znakiem Krzy ✠ za i umac-niam Cię Krzyżmem Zbawienia. W imię Oj ✠ ca i Sy ✠ na i Ducha ✠ Świętego

R. Amen

Celebrans uderza lekko w policzek bierzmowanego, mówiąc:

Pax tecum

Pokój z tobą

Gdy celebrans namaści wszystkich kandydatów, śpiewa się antyfonę:

Confirma hoc, Deus, quod operatus es in nobis, a templo sancto tuo, quod est in Je-rusalem.

V. Gloria Patri et Filio...

Utwierdź to, Boże, czegoś w nas dokonał, ze świątyni Swojej, która jest w Jeruzalem.

V. Chwała Ojcu i Synowi...

Powtarza się antyfonę, a następnie celebrans zwrócony do ołtarza śpiewa:

V. Ostende nobis, Domine, misericordiam tuam.

R. Et salutare tuum da nobis.

V. Domine, exaudi orationem meam.

R. Et clamor meus ad te veniat.

V. Dominus vobiscum.

R. Et cum spiritu tuo.

Oremus.

Deus, qui Apostolis tuis Sanctum dedisti Spiritum et per eos, eorumque successo-res, cæteris fidelibus tradendum esse vo-

V. Okaż nam, Panie, miłosierdzie swoje.

R. I daj nam swoje zbawienie.

V. Panie, wysłuchaj modlitwę moją.

R. A wołanie moje niech do Ciebie przy-jdzie.

V. Pan z wami.

R. I z duchem twoim.

Módlmy się.

Boże, który swoim Apostołom dałeś Du-cha Świętego i zechciałeś, aby przez nich i ich następców był przekazywany wier-

luisti; respice propitius ad humilitatis nostræ famulatum, et præsta; ut eorum corda, quorum frontes sacro Chrismate delinivimus, et signo sanctæ Crucis signavimus, idem Spiritus Sanctus in eis superveniens, templum gloriæ suæ dignanter inhabitando perficiat. Qui cum Patre, et Spiritu Sancto vivis, et regnas Deus, in sæcula sæculorum.

R. Amen.

Celebrans mówi:

Ecce sic benedicetur omnis homo, qui timet Dominum.

nym; wejrzyj łaskawie na pokorną posługę naszą i spraw, niech w serca tych, których czoła namaściłiśmy Krzyżem świętymi naznaczyli znakiem Krzyża świętego, wstąpi tenże Duch Święty, a zamieszkawszy w nich, uczyni z nich świątynię Swojej chwały: Który z Ojcem i tymże Duchem Świętym żyjesz i królujesz Bóg po wszystkie wieki wieków.

R. Amen.

Błogosławieństwo bierzmowanych

Bene ☩ dicat vos Dominus ex Sion, ut videatis bona Jerusalem omnibus diebus vitæ vestræ, et habeatis vitam æternam.

R. Amen.

Niech was błogo ☩ sławi Pan z Syjonu, abyście oglądali dobra Jeruzalem po wszystkie dni życia waszego i mieli życie wieczne.

R. Amen.

LITANIA DO WSZYSTKICH ŚWIĘTYCH

Po skończonej Liturgii Chrzcielnej rozpoczyna się śpiew litanii do wszystkich świętych. Wezwania śpiewa dwóch lub więcej kantorów. Po wezwaniu *Sancta Trinitas Unus Deus* kapłan i usługujący procesjonalnie udają się do ołtarza. Po powrocie klękają, a kantorzy śpiewają litanię pośrodku chóru. W drugiej części Litanii kapłan z usługującymi wstają i udają się do zakrystii. W tym czasie zapala się świece i przygotowuje ołtarz do Mszy św.

V. Kýrie eléison.

R. Kýrie eléison.

V. Christe eléison.

R. Christe eléison.

V. Kýrie eléison.

R. Kýrie eléison.

V. Pater de cælis, Deus.

R. Miserére nobis.

V. Fili Redemptor mundi, Deus.

R. Miserére nobis.

V. Kyrie, eleison.

R. Kyrie, eleison.

V. Christe, eleison.

R. Christe, eleison.

V. Kyrie, eleison.

R. Kyrie, eleison.

V. Ojcze z nieba, Boże.

R. Zmiłuj się nad nami.

V. Synu, Odkupicielu świata, Boże.

R. Zmiłuj się nad nami.

V. Spíritus Sancte, Deus.
 R. Miserére nobis.
 V. Sancta Trínitas, unus Deus.
 R. Miserére nobis.
 V. Sancta María.
 R. Ora pro nobis.
 V. Sancta Dei Génatrix.
 R. Ora pro nobis.
 V. Sancta Virgo vírginum.
 R. Ora pro nobis.
 V. Sancte Míchaël.
 R. Ora pro nobis.
 V. Sancte Gábríel.
 R. Ora pro nobis.
 V. Sancte Ráphaël.
 R. Ora pro nobis.
 V. Omnes sancti Angeli et Archángeli.

R. Oráte pro nobis.
 V. Omnes sancti beatórum Spírituum
 órdines.
 R. Oráte pro nobis.
 V. Sancte Ioánnes Baptísta.
 R. Ora pro nobis.
 V. Sancte Ioseph.
 R. Ora pro nobis.
 V. Omnes sancte Patriárchæ et Prophétæ.
 R. Oráte pro nobis.
 V. Sancte Petre.
 R. Ora pro nobis.
 V. Sancte Paule.
 R. Ora pro nobis.
 V. Sancte Andréa.
 R. Ora pro nobis.
 V. Sancte Ioánnes.
 R. Ora pro nobis.
 V. Omnes sancti Apóstoli et Evangelístæ.

R. Oráte pro nobis.
 V. Omnes sancti Discípuli Dómini.
 R. Oráte pro nobis.
 V. Sancte Stéphané.
 R. Ora pro nobis.

V. Duchu Świąty, Boże.
 R. Zmiłuj się nad nami.
 V. Świąta Trójco, jedyny Boże.
 R. Zmiłuj się nad nami.
 V. Świąta Maryjo.
 R. Módl się za nami.
 V. Świąta Boża Rodzicielko.
 R. Módl się za nami.
 V. Świąta Panno nad pannami.
 R. Módl się za nami.
 V. Świąty Michale.
 R. Módl się za nami.
 V. Świąty Gabrielu.
 R. Módl się za nami.
 V. Świąty Rafale.
 R. Módl się za nami.
 V. Wszyscy święci Aniołowie i Archanio-
 łowie.
 R. Módlcie się za nami.
 V. Wszystkie święte niebieskie Duchy.
 R. Módlcie się za nami.
 V. Świąty Janie Chrzcicielu.
 R. Módl się za nami.
 V. Świąty Józefie.
 R. Módl się za nami.
 V. Wszyscy święci Patriarchowie i Prorocy.
 R. Módlcie się za nami.
 V. Świąty Piotrze.
 R. Módl się za nami.
 V. Świąty Pawle.
 R. Módl się za nami.
 V. Świąty Andrzej.
 R. Módl się za nami.
 V. Świąty Janie.
 R. Módl się za nami.
 V. Wszyscy święci Apostołowie i Ewange-
 liści.
 R. Módlcie się za nami.
 V. Wszyscy święci Uczniowie Pańscy.
 R. Módlcie się za nami.
 V. Świąty Szczepanie.
 R. Módl się za nami

✠ Sancte Laurénti.	✠ Święty Wawrzyńcze.
℟. Ora pro nobis.	℟. Módl się za nami
✠ Sancte Vincénti.	✠ Święty Wincenty.
℟. Ora pro nobis.	℟. Módl się za nami.
✠ Omnes sancti Mártyres.	✠ Wszyscy święci Męczennicy.
℟. Oráte pro nobis.	℟. Módlcie się za nami
✠ Sancte Silvéster.	✠ Święty Sylwestrze.
℟. Ora pro nobis.	℟. Módl się za nami
✠ Sancte Gregóri.	✠ Święty Grzegorzu.
℟. Ora pro nobis.	℟. Módl się za nami.
✠ Sancte Augustíne.	✠ Święty Augustynie.
℟. Ora pro nobis.	℟. Módl się za nami
✠ Omnes sancti Pontífices et Confessóres.	✠ Wszyscy święci Biskupi i Wyznawcy.
℟. Oráte pro nobis.	℟. Módlcie się za nami.
✠ Omnes sancti Doctóres.	✠ Wszyscy święci Doktorowie.
℟. Oráte pro nobis.	℟. Módlcie się za nami.
✠ Sancte Antóni.	✠ Święty Antoni.
℟. Ora pro nobis.	℟. Módl się za nami.
✠ Sancte Benedícte.	✠ Święty Benedykcie.
℟. Ora pro nobis.	℟. Módl się za nami
✠ Sancte Dominíce.	✠ Święty Dominiku.
℟. Ora pro nobis.	℟. Módl się za nami.
✠ Sancte Francísce.	✠ Święty Franciszku.
℟. Ora pro nobis.	℟. Módl się za nami
✠ Omnes sancti Sacerdótes et Levítæ.	✠ Wszyscy święci Kapłani i Lewici.
℟. Oráte pro nobis.	℟. Módlcie się za nami.
✠ Omnes sancti Mónachi et Eremítæ.	✠ Wszyscy święci Zakonnicy i Pustelnicy.
℟. Oráte pro nobis.	℟. Módlcie się za nami.
✠ Sancta María Magdaléna.	✠ Święta Mario Magdaleno.
℟. Ora pro nobis.	℟. Módl się za nami.
✠ Sancta Agnes.	✠ Święta Agnieszko.
℟. Ora pro nobis.	℟. Módl się za nami.
✠ Sancta Cæcília.	✠ Święta Cecyljo.
℟. Ora pro nobis.	℟. Módl się za nami.
✠ Sancta Agatha.	✠ Święta Agato.
℟. Ora pro nobis.	℟. Módl się za nami.
✠ Sancta Anastásia.	✠ Święta Anastazjo.
℟. Ora pro nobis.	℟. Módl się za nami
✠ Omnes sanctæ Vírgines et Víduæ.	✠ Wszystkie święte Dziewice i Wdowy.
℟. Oráte pro nobis.	℟. Módlcie się za nami.
✠ Omnes Sancti et Sanctæ Dei.	✠ Wszyscy Święci i Święte Boże.
℟. Intercédite pro nobis.	℟. Przyczynicie się za nami.

- V. Propítius esto.
 R. Parce nobis, Dómine.
- V. Propítius esto.
 R. Exaudi nos, Dómine.
- V. Ab omni malo.
 R. Líbera nos, Dómine.
- V. Ab omni peccáto.
 R. Líbera nos, Dómine.
- V. A morte perpétua.
 R. Líbera nos, Dómine.
- V. Per mystérium sanctæ Incarnatiónis tuæ.
 R. Líbera nos, Dómine.
- V. Per advéntum tuum.
 R. Líbera nos, Dómine.
- V. Per nativitátem tuam.
 R. Líbera nos, Dómine.
- V. Per baptísmum et sanctum ieiúnium tuum.
 R. Líbera nos, Dómine.
- V. Per crucem et passióem tuam.
 R. Líbera nos, Dómine.
- V. Per mortem et sepultúram tuam.
 R. Líbera nos, Dómine.
- V. Per sanctam resurrectiόnem tuam.
 R. Líbera nos, Dómine.
- V. Per admirábilem ascensiόnem tuam.
 R. Líbera nos, Dómine.
- V. Per advéntum Spíritus Sancti Parácliti.
 R. Líbera nos, Dómine.
- V. In die iudícii.
 R. Líbera nos, Dómine.
- V. Peccatóres.
 R. Te rogámus, audi nos.
- V. Ut nobis parcas.
 R. Te rogámus, audi nos.
- V. Ut Ecclesiám tuam sanctam régere et conserváre dignéris.
 R. Te rogámus, audi nos.
- V. Ut domnum apostólicum et omnes ecclesiásticos órdines in sancta religiόne con-
- V. Bądź nam miłóściw.
 R. Przepuść nam, Panie.
- V. Bądź nam miłóściw.
 R. Wysłuchaj nas, Panie.
- V. Od zła wszelkiego.
 R. Wybaw nas, Panie.
- V. Od grzechu każdego.
 R. Wybaw nas, Panie.
- V. Od śmierci wiecznej.
 R. Wybaw nas, Panie.
- V. Przez tajemnicę świętego Wcielenia Twego.
 R. Wybaw nas, Panie.
- V. Przez przyjście Twoje.
 R. Wybaw nas, Panie.
- V. Przez narodzenie Twoje.
 R. Wybaw nas, Panie.
- V. Przez Chrzest i święty Post Twój.
 R. Wybaw nas, Panie.
- V. Przez Krzyż i Mękę Twoją.
 R. Wybaw nas, Panie.
- V. Przez Śmierć i Pogrzeb Twój.
 R. Wybaw nas, Panie.
- V. Przez święte Zmartwychwstanie Twoje.
 R. Wybaw nas, Panie.
- V. Przez cudowne Wniebowstąpienie Twoje.
 R. Wybaw nas, Panie.
- V. Przez Przyjście Ducha Świętego Poczyszciela.
 R. Wybaw nas, Panie.
- V. W dzień sądu.
 R. Wybaw nas, Panie.
- V. My grzeszni.
 R. Ciebie prosimy, wysłuchaj nas.
- V. Abyś nam grzechy odpuścić raczył.
 R. Ciebie prosimy, wysłuchaj nas.
- V. Abyś Kościołem Swym świętym rządził i zachować go raczył.
 R. Ciebie prosimy, wysłuchaj nas.
- V. Abyś Namiestnika Apostolskiego i wszystkie duchowne stany w świętej po-

serváre dignéris.

R. Te rogámus, audi nos.

V. Ut inimícos sanctæ Ecclésiæ humiliáre dignéris.

R. Te rogámus, audi nos.

V. Ut régibus et princípibus christiánis, pacem et veram concórdiam donáre dignéris.

R. Te rogámus, audi nos.

V. Ut nosmetípsos in tuo sancto servítio confortáre et conserváre dignéris.

R. Te rogámus, audi nos.

V. Ut ómnibus benefactóribus nostris sempitérna bona retríbuas.

R. Te rogámus, audi nos

V. Ut fructus terræ dare et conserváre dignéris.

R. Te rogámus, audi nos.

V. Ut ómnibus fidélibus defúntis réquiem ætérrnam donáre dignéris.

R. Te rogámus, audi nos.

V. Ut nos exaudíre dignéris.

R. Te rogámus, audi nos.

V. Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi.

R. Parce nobis, Dómine.

V. Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi.

R. Exaudi nos, Dómine.

V. Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi.

R. Miserére nobis.

V. Christe, audi nos.

R. Christe, exáudi nos.

bożności zachować raczył.

R. Ciebie prosimy, wysłuchaj nas.

V. Abyś nieprzyjaciół Kościoła świętego upokorzyć raczył.

R. Ciebie prosimy, wysłuchaj nas.

V. Abyś panującym i rządóm chrześcijańskim pokój i zgodę prawdziwą dać raczył.

R. Ciebie prosimy, wysłuchaj nas.

V. Abyś nas samych w służbie Swej świętej utwierdzić i zachować raczył.

R. Ciebie prosimy, wysłuchaj nas.

V. Abyś wszystkim dobrodziejóm naszym uczynność ich wiekuiłą zapłatą nagrodzić raczył.

R. Ciebie prosimy, wysłuchaj nas.

V. Abyś urodzaje ziemskie dać i zachować raczył.

R. Ciebie prosimy, wysłuchaj nas.

V. Abyś wszystkim wiernym zmarłym wieczny odpoczynek dać raczył.

R. Ciebie prosimy, wysłuchaj nas.

V. Abyś nas wysłuchać raczył.

R. Ciebie prosimy, wysłuchaj nas.

V. Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata.

R. Przepuść nam, Panie.

V. Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata.

R. Wysłuchaj nas, Panie.

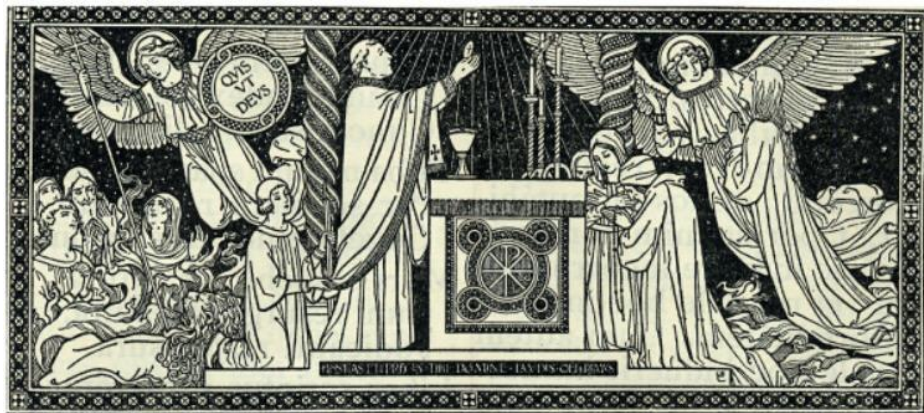
V. Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata.

R. Zmiłuj się nad nami.

V. Chryste, usłysz nas.

R. Chryste, wysłuchaj nas.

MSZA ŚWIĘTA WIGILII PIĘCDZIESIĄTNICY

Odnowiwszy w sobie łaskę Chrztu, który nas wszczepił w misterium śmierci i Zmartwychwstania Pańskiego, składamy ofiarę Mszy świętej, W tej Ofierze w sakramentalny sposób stanie się obecne misterium paschalne, to jest tajemnicze przejście Chrystusa przez śmierć do nowego życia. Kapłan i usługujący ubrani w szaty mszalne koloru czerwonego udają się procesyjnie do ołtarza. W tym czasie chór kontynuuje Litanię, aż do końcowego Kyrie eleison. Teksty mszalne wysławiają działanie Ducha Świętego w duszy ochrzczonego i bierzmowanego. Działanie Ducha Św. Podobne jest do światła rozpraszającego ciemność i wody podtrzymującej życie na ziemi. Po okadzeniu ołtarza i odmówieniu Kyrie celebrans intonuje uroczyste Gloria, w podobny sposób jak w Wigilię Paschalną. Podczas hymnu dzwonią wszystkie dzwony.

Kolekta

Præsta, quæsumus, omnipotens Deus: ut claritatis tuæ super nos splendor effulgeat; et lux tuæ lucis corda eorum, qui per grátiam tuam renáti sunt, Sancti Spíritus illustratióne confirmet.

Wszchemogący Boże, spraw, niech zabłyśnie nad nami blask Twojej chwały, a światło Twej jasności niechaj umocni oświeceniem Ducha Świętego tych, którzy odrodzili się przez łaskę.

Epistoła (Dz 19:1–8)

Uczniowie Jana Chrzciciela w Efezie przyjmują chrzest

In diébus illis: Factum est, cum Apóllo esset Corínthi, ut Paulus, peragrátis super-

W owym czasie, kiedy Apollos znajdował się w Koryncie, Paweł przeszedł okolice

ióribus pártibus, veníret Ephesum et inveníret quosdam discípulos: dixítque ad eos: Si Spíritum Sanctum accepístis credéntes? At illi dixérunt ad eum: Sed neque, si Spíritus Sanctus est, audívimus. Ille vero ait: In quo ergo baptizáti estis? Qui dixérunt: In Ioannis baptísmate. Dixit autem Paulus: Ioánnes baptizávit baptísimo pœnitentiæ pópulum, dicens: In eum, qui ventúrus esset post ipsum, ut créderent, hoc est in Iesum. His audítis, baptizáti sunt in nómine Dómini Iesu. Et cum ímposuísset illis manus Paulus, venit Spíritus Sanctus super eos, et loquebántur linguis, et prophétabant. Erant autem omnes viri fere duódecim. Introgréssus autem synagógam, cum fidúcia loquebátur per tres menses, dísputans et suádens de regno Dei.

wyżej położone, przybył do Efezu i znalazł jakichś uczniów. Zapytał ich: «Czy otrzymaliście Ducha Świętego, gdy przyjęliście wiarę?» A oni do niego: «Nawet nie słyszeliśmy, że istnieje Duch Święty». «Jaki więc chrzest przyjęliście?» - zapytał. A oni odpowiedzieli: «Chrzest Janowy». «Jan udzielał chrztu nawrócenia, przemawiając do ludu, aby uwierzyli w Tego, który za nim idzie, to jest Jezusa» - powiedział Paweł. Gdy to usłyszeli, przyjęli chrzest w imię Pana Jezusa. A kiedy Paweł włożył na nich ręce, Duch Święty zstąpił na nich. Mówili też językami i prorokowali. Wszystkich ich było około dwunastu mężczyzn. Następnie wszedł do synagogi i odważnie przemawiał przez trzy miesiące rozprawiając i przekonując o królestwie Bożym.

Alleluja (Ps 106:1, 116:1-2)

✠ Confitémini Dómino, quóniam bonus: quóniam in sæculum misericordia eius. Laudáte Dóminum, omnes gentes: et collaudáte eum, omnes pópuli,
✠ Quóniam confirmáta est super nos misericórdia eius: et véritas Dómini manet in ætérnum.

✠ Sławcie Pana, bo jest dobry, bo na wieki miłosierdzie Jego. Chwalcie Pana, wszystkie narody, wysławiajcie Go, wszystkie ludy.
✠ Bo Jego miłosierdzie nad nami utwierdzone, a wierność Pańska trwa na wieki.

Ewangelia (J 14:15-21)

Duch Prawdy pozostanie z uczniami Jezusa

In illo témpore: Dixit Iesus discípulis suis: Si dilígitis me, mandáta mea serváte. Et ego rogábo Patrem, et alium Paráclitum dabit vobis, ut máneat vobíscum in ætérnum, Spíritum veritátis, quem mundus non potest accípere, quia non videt eum nec scit eum. Vos autem cognoscétis eum: quia apud vos manébit et in vobis erit. Non relínquam vos órphanos: véniam ad vos. Adhuc módicum: et mundus me iam non videt. Vos autem vidétis me, qu-

W owym czasie rzekł Jezus swoim uczniom: «Jeż eli Mnie miłujecie, będziecie zachowywać moje przykazania. Ja zaś będę prosił Ojca, a innego Poczieszyciela da wam, aby z wami był na zawsze - Ducha Prawdy, którego ś wiat przyjąć nie moż e, ponieważ Go nie widzi ani nie zna. Ale wy Go znacie, ponieważ u was przebywa i w was będzie. Nie zostawię was sierotami: Przyjdę do was. Jeszcze chwila, a ś wiat nie będzie już Mnie

ia ego vivo, et vos vivétis, In illo die vos cognoscétis, quia ego sum in Patre meo, et vos in me, et ego in vobis. Qui habet mandata mea et servat ea: ille est, qui diligit me. Qui autem diligit me, diligétur a Patre meo: et ego diligam eum, et manifestábo ei meípsum.

oglądał. Ale wy Mnie widzicie, ponieważ Ja żyję i wy żyć będziecie. W owym dniu poznacie, że Ja jestem w Ojcu moim, a wy we Mnie i Ja w was. Kto ma przykazania moje i zachowuje je, ten Mnie miłuje. Kto zaś Mnie miłuje, ten będzie umiłowany przez Ojca mego, a również Ja będę go miłował i objawię mu siebie».

Offertorium (Ps 103:30–31)

Emítte Spíritum tuum, et creabúntur, et renovábis fáciem terræ: sit glória Dómini in sæcula, allelúia.

Zeslij Ducha Twojego, a powstanie życie i odnowisz oblicze ziemi: niech chwała Pańska trwa na wieki, alleluja.

Pieśń

1. Pamiątkę dnia świątecznego
Zesłania Ducha Świętego
Dziś z Kościołem obchodzimy
Dawcę darów pieśnią czcimy
Alleluja, alleluja.

4. Boskim ogniem zapaleni,
Duchem Świętym napełnieni,
Śmiało Wśród tłumu wielkiego
Głoszą Ukrzyżowanego. All.

2. Co Ezechiel zwiastował,
O czym Joel prorokował
To na oczy wszelkie ciało
W dzień świąteczny oglądało. All.

5. Święty Piotr jednym kazaniem,
Ducha Świętego działaniem,
Tak porusza słuchające,
Że nawraca trzy tysiące. All.

3. Gdy Apostołowie mili
W tym dniu rzem się modlili,
Nad nimi się płomieniste
Jawia języki ogniste. All.

6. Dziwują się Elamici,
Z ziem dalekich prozelici
I Partowie i Medowie,
Że ich słyszą w swojej mowie. All.

Sekreta

Múnera, quæsumus, Dómine, oblata sanctifica: et corda nostra Sancti Spíritus illustratione emúnda.

Prosimy Cię, Panie, uświęć złożone dary i oczyść nasze serca światłem Ducha Świętego.

Prefacja o Duchu Świętym

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre, nos tibi semper et ubique grátias ágere: Dómine sancte, Pater omnipotens, ætérne Deus: per Christum, Dóminum nostrum. Qui, hodiernia die ascéndens su-

Zaprawdę godne to i sprawiedliwe, słuszne i zbawienne, abyśmy zawsze i wszędzie Tobie składali dziękczynienie, Panie, Ojcze święty, wszechmogący, wieczny Boże: przez Chrystusa, Pana naszego. On

per omnes cœlos **sedénsque ad dexteram tuam, promissum Spíritum Sanctum in filios adoptionis effudit.** Quaprópter profúsis gáudiis totus in orbe terrarum mundus exsultat. Sed et supérnæ Virtútes atque angélicæ Potestátes hymnum glóriæ tuæ cóncunt, sine fine dicéntes:

to wstąpiwszy ponad wszystkie niebiosy i **siedząc na prawicy Twojej zesłał w dniu dzisiejszym obiecanego Ducha Świętego na przybrane dzieci.** Dlatego cały okrąg ziemi tonie w nadmiarze radości. Lecz i Moce niebieskie, i anielskie Potęgi śpiewają hymn ku Twojej chwale, wołając bez końca:

W Kanonie następujące modlitwy ulegają zmianie:

Communicántes, **et diem sacratissimum Pentecóstes celebrántes,** quo Spíritus Sanctus Apóstolis innúmeris linguis apparuit: sed et memóriam venerántes...

Zjednoczeni w Świętych Obcowaniu, **obchodzimy prześwięty dzień Pięćdziesiątnicy,** w którym Duch Święty ukazał się Apostołom pod postacią niezliczonych języków, i ze czcią wspominamy...

Hanc igitur oblationem servitutis nostræ, set et cunctæ familiæ tuæ, quam tibi offerimus pro his quoque, **quos regenerare dignatus es ex aqua, et Spiritu Sancto, tribuens eis remissionem omnium peccatorum,** quæsumus Domine, ut placatus accipias: diesque nostros in tua pace disponas, atque ab æterna damnatione nos eripi, et in electorum tuorum iubeas grege numberari. Per Christum Dominum nostrum. Amen.

Prosimy Cię przeto, Panie, abyś łaskawie przyjął tę ofiarę od nas sług Twoich, jak również od całego ludu Twego; składamy Ci ją za tych także, **których raczyłeś odrodzić z wody i Ducha Świętego, udzielając im odpuszczenia wszystkich grzechów;** racz dni nasze pokojem swym napełnić, od potępienia wiecznego nas uchronić i do grona wybranych swoich zaliczyć. Przez Chrystusa, Pana naszego. Amen.

Communio (J 7:37-39)

Ultimo festivitátis die dicébat Iesus: Qui in me credit, flúmina de ventre eius fluent aquæ vivæ: hoc autem dixit de Spíritu, quem acceptúri erant credéntes in eum, allelúia, allelúia.

W ostatnim dniu święta mówił Jezus: Kto wierzy we mnie, rzeki wody żywej popłyną z jego wnętrza. A to mówił o Duchu, którego otrzymać mieli wierzący weń, alleluja.

Pieśń

1. Oto są baranki młode,
oto ci, co zawołali alleluja!
Dopiero przyszedli do zdrojów,
światłością się napełnili,
Alleluja, alleluja!	5. Już nam Paschę Tyś jest Chryste,
Wielkanocną też ofiarą,
Tyś Przaśniki nasze czyste
Dla dusz prostych z szczerą wiarą.
2. Na Baranka Pańskich godach,
W szat świątecznych czystej bieli,
Po krwawego morza wodach
Nieśmy Panu pieśń weseli.	6. O Ofiaro niebios święta,
Ty moc piekła pokonywasz,
Zrywasz ciężkie śmierci pęta,
Wieniec życia nam zdobywasz.
3. W swej miłości wiekuistej
On nas swoją Krwią częstuje,
Nam też Ciało swe przeczyste
Chrystus kapłan ofiaruje.	7. Chrystus piekło pogromiwszy
Swoją zwycięski znak roztacza,
Niebo ludziom otworzywszy
Króla mroków w więzy wtłacza.
4. Na drzwi świętą Krwią skropione
Anioł mściciel z lękiem wзира,
Pędzi morze rozdzielone,
Wrogów w nurtach swych pożera.	8. Byś nam wiecznie, Jezu drogi,
Wielkanocną był radością,
Strzeż od grzechu śmierci srogiej
Odrodzonych Twą miłością.
9. Chwała Ojcu i Synowi,
który z martwych żywy wstaje
I Świętemu też duchowi
Niech na wieki nie ustaje.	

Pieśń

1. U drzwi Twoich stoję, Panie, x2
czekam na Twe zmiłowanie. x2	6. A nam pożywać zostawił,
ażeby nas przez to zbawił.
2. Który pod postacią chleba,
prawdziwy Bóg jesteś z nieba.	7. Święty, Mocny, Nieśmiertelny,
w Majestacie Swym niezmierny.
3. W tej Hostyi jest Bóg żywy,
choć zakryty, lecz prawdziwy.	8. Aniołowie się lękają,
choć na Jego twarz patrząją.
4. W tym Najświętszym Sakramencie,
obecny w każdym momencie.	9. Wszyscy niebiescy Duchowie,
lękają się i królowie.
5. Jak wielki cud Bóg uczynił,
gdy chleb w Ciało swe przemienił.	10. Niebo, ziemia ani morze,
pojąć, co jest Bóg, nie może.

Modlitwa po Komunii

Sancti Spíritus, Dómine, corda nostra
mundet infúσιο: et sui roris íntima asper-
sióne fecúndet.

Panie, niech tchnienie Ducha Świętego
oczyści nasze serca i użyźni je rosą Jego
łaski.

Regina Caeli

Regina Caeli, lætare, alleluia,
Quia quem meruisti portare, alleluia,
Resurrexit, sicut dixit, alleluia,
Ora pro nobis Deum, alleluia.

Królowo nieba, wesel się, alleluja,
Bo Ten, któregoś nosiła, alleluja,
Zmartwychwstał jak powiedział, alleluja,
Módl się za nami do Boga, alleluja.

Pieśń

Przez Twoje święte Ducha Zesłanie, Boży Synu! odpuść nam nasze zgrzeszenie:
Wierzymy żeś Ducha zesłał, Żywoteś nas naprawił;
Śmierci wiecznej nas zbawił, Swoję świętą moc zjawił.

NIEDZIELA PIĘĆDZIESIĄTNICY

Stacja u św. Piotra

W dzień Pięćdziesiątnicy około godziny dziewiętej przed południem Duch Święty zstąpił pod postacią wichru i ognia na uczniów zgromadzonych w wieczerniku. Msza święteczna odprawiana w porze przedpołudniowej jest uroczystym obchodem rocznicy tego wydarzenia. Świadomi swojej słabości prosimy Ducha Świętego aby umocnił to, czego dokonały w nas sakramenty Chrztu i Bierzmo-
wania i nieustannie obdarzał nas swoimi natchnieniami.

Introit (Mdr 1:7, Ps 67:2)

Spiritus Domini replévit orbem terrarum, alleluia: et hoc quod cóninet ómnia, sciéntiam habet vocis, alleluia, alleluia, alleluia.

✠ Exsúrgat Deus, et dissipéntur inimíci eius: et fúgiant, qui odérunt eum, a fácie eius.

Duch Pański napełnił okrąg ziemi, alleluja: A Ten, który wszystko obejmuje, zna każde słowo, alleluja, alleluja, alleluja.

✠ Bóg wstaje, a rozpraszają się Jego wrogowie i pierzchają przed Jego obliczem ci, którzy Go nienawidzą.

Kolekta

Deus, qui hodierna die corda fidélium Sancti Spíritus illustratióne docuísti: da nobis in eódem Spíritu recta sápere; et de eius semper consolatióne gaudére.

Boże, któryś w dniu dzisiejszym pouczył serca wiernych światłem Ducha Świętego, daj nam w tymże Duchu poznać co jest prawe i pociechą Jego zawsze się radować.

Epistoła (Dz 2,1–11)

Wszyscy zostali napełnieni Duchem Świętym

Dar języków jest potwierdzeniem powszechnej misji Kościoła. Wszystkie narody są wezwane do słuchania Dobrej Nowiny.

Cum compleréntur dies Pentecóstes, erant omnes discípuli pariter in eódem loco: et factus est repéente de coelo sonus, tamquam adveniéntis spíritus veheméntis: et replévit totam domum, ubi erant sedentes. Et apparuérunt illis dispertitæ linguæ tamquam ignis, sedítque supra singulos eórum: et repléti sunt omnes Spíritu Sancto, et cœpérunt loqui váriis linguis, prout Spíritus Sanctus dabat éloqui illis. Erant autem in Ierúsalem habitántes Iudæi, viri religiósi ex omni natióne, quæ sub coelo est. Facta autem hac voce, convénit multitúdo, et mente confúsa est, quóniam audiebat unusquisque lingua sua illos loquéntes. Stupébant autem omnes et mirabántur, dicéntes: Nonne ecce omnes isti, qui loquúntur, Galilæi sunt? Et quómodo nos audívimus unusquisque linguam nostram, in qua nati sumus? Parthi et Medi et Ælamítæ et qui hábitant Mesopotámiam, Iudæam et Cappadóciam, Pontum et Asiam, Phrýgiam et Pamphýliam, Ægýptum et partes Libyæ, quæ est circa Cyrénen, et ádvenæ Románi, Iudæi quoque et Prosélyti, Cretes et Arabes: audívimus eos loquéntes nostris linguis magnália Dei.

Kiedy nadszedł dzień Pięćdziesiątnicy, znajdowali się wszyscy razem na tym samym miejscu. Nagle spadł z nieba szum, jakby uderzenie gwałtownego wiatru, i napełnił cały dom, w którym przebywali. Ukazały się im też języki jakby z ognia, które się rozdzieliły, i na każdym z nich spoczął jeden. I wszyscy zostali napełnieni Duchem Świętym, i zaczęli mówić obcymi językami, tak jak im Duch pozwalał mówić. Przebywali wtedy w Jerozolimie pobożni Żydzi ze wszystkich narodów pod słońcem. Kiedy więc powstał ów szum, zbiegli się tłumnie i zdumieli, bo każdy słyszał, jak przemawiali w jego własnym języku. Pełni zdumienia i podziwu mówili: "Czyż ci wszyscy, którzy przemawiają, nie są Galilejczykami? Jakżeż więc każdy z nas słyszy swój własny język ojczysty? – Partowie i Medowie, i Elamici, i mieszkańcy Mezopotamii, Judei oraz Kapadocji, Pontu i Azji, Frygii oraz Pamfilii, Egiptu i tych części Libii, które leżą blisko Cyreny, i przybysze z Rzymu, Żydzi oraz prozelici, Kreteńczycy i Arabowie – słyszymy ich głoszących w naszych językach wielkie dzieła Boże".

Alleluja(Ps 103:30)

Na słowa *Veni Sancte Spiritus* przyklęka sie.

Allelúia, allelúia

Emítte Spíritum tuum, et creabúntur, et re-
novábis fáciem terræ. Allelúia

✠ Veni, Sancte Spíritus, reple tuórum corda
fidélium: et tui amóris in eis ignem accén-
de.

Alleluja, alleluja

Ześlįj Ducha Twojego, a powstanie życie i
odnowisz oblicze ziemi, alleluja.

✠ Przyjdź, Duchu Świąty, napełnij serca
Twych wiernych i zapal w nich ogień
Twojej miłości.

Sekwencja

**Błagalna sekwencja w poetyckiej formie opisuje działanie Ducha Świętego w
duszach wiernych.**

Veni, Sancte Spíritus,
et emítte cælitus
lucis tuæ rádium.

Przybądź, Duchu Świąty,
Spuść z niebiosów wzięty
Światła Twego strumień.

Veni, pater páuperum;
veni, dator múnorum;
veni, lumen córdium.

Przyjdź, Ojcie ubogich,
Przyjdź, Dawco łask drogich,
Przyjdź, światłości sumień.

Consolátor óptime,
dulcis hospes ánimæ,
dulce refrigérium.

O najmiłszy z gości,
Słodka serc radości,
Słodkie orzeźwienie!

In labóre réquies,
in æstu tempéries,
in fletu soláciū.

W pracy Tyś ochłoda,
W skwarze żywą wodą,
W płaczu utulenie.

O lux beatíssima,
reple cordis íntima
tuórum fidélium.

Światłości najświętsza,
Serc wierzących wnętrza
Podдай Twej potędze.

Sine tuo númine
nihil est in hómīne,
nihil est innóxiū.

Bez Twojego tchnienia
Cóż jest wśród stworzenia,
Jeno ciern i nędze.

Lava quod est sórdidum,
riga quod est áridum,
sana quod est sauciū.

Obmyj, co nieświęte,
Oschłym wlej zachętę,
Ulecz serca ranę.

Flecte quod est rígídum,
fove quod est frígídum,
rege quod est dévíum.

Da tuis fidélibus,
in te confidéntibus,
sacrum septenárium.

Da virtútis méritum,
da salútis éxitum,
da perénne gáudium.
Amen. Allelúia.

Nagnij, co jest harde,
Rozgrzej serca twarde,
Prowadź zabląkane.

Daj Twoim wierzącym,
W Tobie ufającym
Siedmiorakie dary.

Daj zasługę męstwa,
Daj wieniec zwycięstwa,
Daj szczęście bez miary.
Amen. Alleluj.

Ewangelia (J 14, 23–31)

Zapowiedź Ducha Pocieszyciela

In illo témpore: Dixit Iesus discípulis suis: Si quis diligit me, sermónem meum servábit, et Pater meus diliget eum, et ad eum veniémus et mansiónem apud eum faciémus: qui non diligit me, sermónes meos non servat. Et sermónem quem audístis, non est meus: sed eius, qui misit me, Patris. Hæc locútus sum vobis, apud vos manens. Paráclitus autem Spíritus Sanctus, quem mittet Pater in nómine meo, ille vos docébit ómnia et súggeret vobis ómnia, quæcúmque díxero vobis. Pacem relínquo vobis, pacem meam do vobis: non quómodo mundus dat, ego do vobis. Non turbátur cor vestrum neque formídet. Audístis, quia ego dixi vobis: Vado et vénio ad vos. Si diligere tis me, gaudere tis utique, quia vado ad Patrem: quia Pater maior me est. Et nunc dixi vobis, priúsquam fiat: ut, cum factum fúerit, credátis. Iam non multa loquar vobíscum. Venit enim princeps mundi huius, et in me non habet quidquam. Sed ut cognóscat mundus, quia diligo Patrem, et sicut mandátum dedit mihi Pater, sic fácio.

W owym czasie rzekł Jezus swoim uczniom: Kto ma przykazania moje i zachowuje je, ten Mnie miłuje. Kto zaś Mnie miłuje, ten będzie umiłowany przez Ojca mego, a również Ja będę go miłował i objawię mu siebie». Rzekł do Niego Juda, ale nie Iskariota: «Panie, cóż się stało, że nam się masz objawić, a nie światu?» W odpowiedzi rzekł do niego Jezus: «Jeśli Mnie kto miłuje, będzie zachowywał moją naukę, a Ojciec mój umiłuje go, i przyjdziemy do niego, i będziemy u niego przebywać. Kto Mnie nie miłuje, ten nie zachowuje słów moich. A nauka, którą słyszycie, nie jest moja, ale Tego, który Mnie posłał, Ojca. To wam powiedziałem przebywając wśród was. A Pocieszyciel, Duch Święty, którego Ojciec pošle w moim imieniu, On was wszystkiego nauczy i przypomni wam wszystko, co Ja wam powiedziałem. Pokój zostawiam wam, pokój mój daję wam. Nie tak jak daje świat, Ja wam daję. Niech się nie trwoży serce wasze ani się lęka! Słyszeliście, że wam powiedziałem: Odchodzę i przyjdę znów do was. Gdybyście Mnie miłowali, rozradowalibyście się, że idę do

Ojca, bo Ojciec większy jest ode Mnie. A teraz powiedziałem wam o tym, zanim to nastąpi, abyście uwierzyli, gdy się to stanie. Już nie będę z wami wiele mówił, nadchodzi bowiem władca tego świata. Nie ma on jednak nic swego we Mnie. Ale niech świat się dowie, że Ja miłuję Ojca, i że tak czynię, jak Mi Ojciec nakazał.

Offertorium (Ps 67:29–30)

Confirma hoc, Deus, quod operátus es in nobis: a templo tuo, quod est in Ierúsalem, tibi ófferent reges múnera, allelúia

Utwierdź to, Boże, czegoś w nas dokonał. Przez wzgląd na Twoją świątynię, która jest w Jeruzalem, niech królowie złożą Ci dary, alleluja.

Sekreta

Múnera, quæsumus, Dómine, obláta sanctífica: et corda nostra Sancti Spíritus illustratióne emúnda.

Prosimy Cię, Panie, uświęć złożone dary i oczyść nasze serca światłem Ducha Świętego.

Prefacja o Duchu Świętym. W Kanonie odmawia się własne modlitwy, tak jak podczas Wigilii.

Communio (Dz 2:2; 2:4)

Factus est repén-te de cœlo sonus, tamquam adveniéntis spíritus veheméntis, ubi erant sedéntes, allelúia: et repléti sunt omnes Spíritu Sancto, loquéntes magnália Dei, allelúia, allelúia.

Nagle dał się słyszeć z nieba szum jakby nadchodzącego wichru gwałtownego tam gdzie przebywali, alleluja. I wszyscy zostali napelnieni Duchem Świętym i mówili o wielkich sprawach Bożych, alleluja, alleluja.

Modlitwa po Komunii

Sancti Spíritus, Dómine, corda nostra mundet infúσιο: et sui roris íntima aspersiόne fecúndet.

Panie, niech tchnienie Ducha Świętego oczyści nasze serca, i użyźni je rosą Jego łaski.

